

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
I — 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1947

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
*Έτος ΙΓ' ἄριθ. φύλλου 35 (129)

Διά νά διαλάμψη ἡ ἀλήθεια

Μία ἐπιστολή τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ.
ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ πρὸς τὸν Διοικη-
τὴν τῆς Τραπεζῆς κ. Γ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ἄπ' ὅσα δὲν γνωρίζουν οἱ Συνάδελφοι

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου διὰ σειρᾶς ἀφθόνων καὶ πειστικωτάτων στοιχείων δύναται νά ἀποδείξη ὅτι οὐδέποτε οὔτε ἤσκησε, οὔτε ἦτο δυνατόν νά ἀσκήσῃ πολεμικὴν κατὰ Μελῶν τῆς Διοικήσεως, πάντοτε δὲ κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ ἀμυνομένου ἐναντί αὐτῆς. Πάντοτε

ἐπίσης ἐνδιεφέρθη ζωηρῶς διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ ὡς μόνον καὶ ἀποκλειστικόν ἔργον τῆς ἦτο ἡ προαγωγὴ τῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Ὡς πρῶτον στοιχεῖον παραδέτομεν κατωτέρω τὴν ἀπὸ 30—10—45 πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Κων. Ἀποστολοπούλου (σταλείσαν τὴν προτεραίαν τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας ἀναστολῆς τῆς παντραπεζιτικῆς ἀπεργίας), ὅστις ἀνέμενεν εἰς μάτην ἐπὶ 14 εἰσέτι ἡμέρας τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀπεργίας δοδειςῶν σαφῶν ὑποσχέσεων, ὅποτε πλέον ἐκηρύχθη ἡ μονομερὴς ἐκ μέρους μας ἀγία ἐκείνη ἀπεργία, ἣτις, ἐκτός τῶν ἄλλων τότε ἀποκτημάτων, ἐπέτυχεν ὥστε νά ρυθμισθῇ καὶ νά ρυθμίζεται ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον δικαιότερον ἢ μισθολογικὴ θέσις τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τῆς —τῆ φροντίδι μας— ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως Κανελλοπούλου τοῦ δικαιώματός μας πρὸς διαφοροποίησιν τῶν ἀπο-

**Ὁ Πρωθυπουργὸς
καὶ πρῶην Διοικητὴς μας
κ. ΔΗΜ. ΜΑΞΙΜΟΣ
πρὸς τὸν Σύλλογόν μας**

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ συγχαρητήριά σας, τὰ ὅποια ἰδιαιτέρως μέ συνεκίνησαν ὡς προερχόμενα παρὰ παλαιῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ συνεργατῶν μου.

Ἐπιστρατευθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος θά ἀναλώσω πᾶσαν δύναμιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου.

Μὲ ἀγάπην
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

δοχῶν.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει οὕτω :

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30ῇ Ὀκτωβρίου 1945

Σεβαστέ μοι Κύριε Διοικητά,

Εἰς τὴν ἀντίληψίν σας, ἠνδεχομένης, νὰ μὴ ὑποπίπτῃ ἡ τραχύτης ὠρισμένων πραγματικῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι διαμορφοῦνται ἐξελικτικῶς εἰς δεδομένα ἀσφαλούς φθορᾶς τῶν προθέσεων Σας διὰ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς μας καὶ προσαθειῶν Σας διὰ τὴν σταθερὰν χειραγώγησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ἐγκαιρῶς δὲν ἀντιμετωπίζονται.

Ἀκόμη δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐκλαμβάνηται ἀπὸ μέρους Σας ὡς ὑπερβολὴ ἢ καὶ ὡς ἀστοχαστικὸν σπουδῆ ἢ ἐπιμονή μου νὰ Σας παρακαλῶ ὅπως ἀναπτύξητε πρωτοβουλιακὴν διάθεσιν καὶ χωρὶς ἰσχυρῶν ἐπιχειρηματικῶν παροχῶν εἴτε ὑλικῶν εἴτε ἠθικῶν. Ἀνεπιθύμητα πιστεύω, ὅτι αἱ πρὸς Ὑμᾶς εἰσηγήσεις ἐνίῳν ὑπηρεσιακῶν Σας Συμβούλων ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύονται ἀνεδαφικά.

Ἀνεγνώριστε, ἐκ τῶν ὑπετέρων, πρὸς μεγάλην μου ἰκανοποίησιν διὰ τὸ ὑπερήφανον δῆρον Σας, ὅτι τὰ προβληθέντα προ τῆς τελευταίας ἀπεργίας δίκαια καὶ πραγματικῶς αἰτήματά μας εἶδεν νὰ ἰκανοποιούντο ἐγκαιρῶς ὡστε νὰ προληφθῇ ἡ δὲ τῆς ἀπεργίας ἐξέγερσις καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα. Ἐπομένως, ἡ συνέπειά αὐτῆς γενικῆ ταλαιπωρίας καὶ ἡ ἐκδηλῶς προσωπικῆ Σας δυσφορία διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ὑπῆρξαν ἀποτελέσματα νόθων ἀποφάσεων καὶ προχείρου ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων.

Διὰ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμπίσεως τῆς βουλήσεως Πολιτείας καὶ παμφηφίας τῶν μετόχων δὲν Σας εἶναι ἐμπεισιευμένη ἀπλῶς ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ἀνωτάτου Λειτουργοῦ ἐνὸς Τραπεζικοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀλλὰ σαφῶς ἀνατιθεμένη ἡ ἐξουσία τῆς ἀσκήσεως πολιτικῆς. Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀσκῆται μὲ ἀσθμαῖνον — ἀπὸ τὴν κόπωσιν ποὺ προκαλεῖ ὁ ἴλιγγος τῶν ἀποστάσεων εἰσοδήματος καὶ ἀναγκῶν — Προσωπικόν. Τὸ Προσωπικόν δὲ λιποτακτῆσθαι τοῦ καθήκοντος (ἐν τῇ εὐρείᾳ τῆς λέξεως σημασίᾳ) καὶ βαρυτάτῃ δὲ ἐπιπέσῃ ἡ συνέπειά τῆς ἀναγκασιότητος εἰς τοὺς ὅμους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι διεξεδίκησαν τῆς ἐξουσίας τὴν εὐθύνην.

Τὰς εἰσηγήσεις μου περὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέσου βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ὑπαλλήλων ἔχει κεντρίσει ἡ φιλοδοξία νὰ συντελέσω ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀποστολῆς Σας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἀποτροπὴν ἐπερχομένων, τὰ ὅποια καὶ τὸ Ἰδρυμα δὲ παραβλάψουν καὶ Ὑμᾶς προσωπικῶς ἴσως φέρουν εἰς θέσιν δυσχερῆ.

Βαθῦτα σέβομαι καί, ἐπιτρέψατέ μοι, νὰ Σας διαβεβαιώσω ὅτι ἀγαπῶ τὸν Διοικητὴν μου. Αἰσθάνουμαι ζῶντα τὴν ἀνάγκην, ὅπως τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὸν διαφυλάξω, τὸ μὲν

ἀπὸ αἰτίσεις καλοδελτῶν, τὸ δὲ ἀπὸ ἀσταθεῖς ἐντυπώσεις.

Οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι, Κύριε Διοικητά, κατέχονται ἀπὸ ἔντονον ἀναβρασμὸν λόγῳ μὴ ἐπιλύσεως εἰσέτι τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀπαχολοῦν. Ἐάν δὲν ἐξευρεθῇ τρόπος ἰκανοποίησεως τῶν αἰτημάτων μας, ἡ μέλλουσα νὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἀναταραχὴ δὲ εἶναι σύμμικτος καὶ μὲ ἀχαλίνωτον ὄργην πρὸς ὠρισμένην κατεύθυνσιν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν Ταγῶν εἰς βάρος τῶν ὁποίων εἶναι φυσικὸν νὰ καταλογίσουν τὴν εὐθύνην τῆς ἀποδλιώσεώς των.

Ἐάν δὲν ἰκανοποιηθῶν τὰ κεφαλαιώδους σημασίας αἰτήματα τῶν ὑπαλλήλων δὲ προκαλεθῇ ἀσφαλῶς ἐξέγερσις ἀπροσδιορίστων διαστάσεων. Καὶ τότε δὲ ὑπαρχεωθῆτε ὑπὸ τὸ βάρος πραγματικῶν συνθηκῶν εἰς ἐξέυρεσιν λύσεων, ἰκανοποιουσῶν ἐπιτυχῶς τὴν πάσχουσαν οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς τάξιν τῶν Τραπεζικῶν, πλὴν ὁ τραυματισμὸς τοῦ γοήτρου τῆς Διοικήσεως δὲ εἶναι τόσο σοβαρὸς, ὡστε ὁπωσδήποτε δὲ καταλίπη βαρυτάτην καὶ ἐμφανῆ, οὐχὶ δὲ τιμητικὴν διὸ τὸ κύρος τῆς ἡγεσίας μας, οὐλὴν. Εἰδικότερον : δὲ ὑποδαψή ἐνεργῶς τὴν ἐπίαχτον δοξασίαν τῆς ἐκτροπῆς, καὶ κατ' ἐπιταγὴν τῶν πράξεων Σας δὲ πολιτογραφηθῇ καὶ εἰς τὴν ἔθνικὴν Τραπεζὴν ἡ ἀγωνιστικὴ τακτικὴ. Διότι, Κύριε Διοικητά, δὲ πρέπει νὰ μὴ παρορᾶται καὶ τοῦτο : Ὁ σκεπτικισμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐν γένει τύχην των μὲ συγκριτικὸν ὄρον τὴν θέσιν τῶν Συναδέλων τῶν ἄλλων δύο μεγάλων Τραπεζῶν εἶναι τελείως διάφορος. Παρουσιάζεται μᾶλλον πληθωρικῶς, δηλαδὴ ἐνῶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τῆς Ἀγροτικῆς, ἐφ' ὅσον ἡ μὲν πρώτη νέμεται τὸ ἔκδοτικὸν προνόμιον, ἡ δὲ δευτέρα προνομιακῶς ἀσκεῖ τὴν Ἀγροτικὴν Πίστιν, παραμένουν ἡρεμοὶ διὰ τὴν αὔριον. Ὁ αὐτὸς καθήρυχαστικὸς λόγος δὲν ἐπικουρεῖ καὶ δι' ἡμᾶς εἰς τὴν σκέψιν τῶν Συναδέλων μου τῆς ἔθνικῆς. Καὶ συμπεραίνεται, κατ' ἀκολουθίαν, ὅτι ἡ μὴ ἐγκαιρὸς λήψις γενικῶν καὶ ριζικῶν ἐποφάσεων ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ὑπαλλήλου ταλανίζει καὶ τὴν ἀνάγκην ταχυτέρας διαρθρώσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς περὶ γενικῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἔχουν, κ. Διοικητά, ὅπως περιγράφονται. Ὑπάρχει ὅμως τρόπος νὰ προληφθῶν, νὰ διασκεδασθῶν καὶ ἐντὶ τοῦ ἐφιάλτου νὰ κάμῃ τὴν ἐμφανίσιν τῆς ἑυγνωμοσύνης τοῦ Προσωπικοῦ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀνακοινώσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, διὰ τῆς ὁποίας νὰ πληροφοροῦνται οἱ Συνάδελφοι ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς αὐτοπροαιρέτως καὶ ἀνεῦ περαιτέρω ὁχλήσεως εὐηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπί-

λυσιν τῶν τάδε καὶ τάδε αἰτημάτων μας.

Τα ὅτα εἶναι :

1ον) **Ὀικονομικόν** . Κατόπιν τῶν ἀπὸ μέρους Ὑμῶν παρασχεθεῖσιν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων περὶ ἐξαντλήσεως παντός μέσου διὰ τὴν χορήγησιν ἐνός εἰσέτι μισθοῦ, θεωροῦν οἱ Συνάδελφοί μου τὴν καταβολὴν αὐτοῦ ὡς φυσικὴν συνέπειαν τῶν διαβεβαιώσεων ὡς, ἀνεξαρτήτως πάντοτε τῶν συντομητέρων καταβολῶν τοῦ 15ῃ ἡμέρου, ἐν ἐναντιότητι τῆς ταχείας τιμωρικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν μας.

2ον) **Προαγωγή** : Ἡ παράτασις τῆς — συνειεὶ μὴ ἰκανοποιήσεως τῶν προαγωγῶν — ἐκκρεμότητος ἔχει δημιουργήσει ἡθιολογημένην ἀπογοήττεισιν.

Τὸ συναίσθημα τῆς βαρυτάτης πικρίας ποῦ δοκιμάζουσιν οἱ Συνάδελφοί εἶναι, ἐκζητήτως διὰ τὴν Τράπεζαν ἐκδηλῶν.

Εἶναι ἀποκαρδιωτικόν, Κύριε Διοικητά, εἰς ὑπάλληλον εὐσυνείδητον, ὁ ὁποῖος διήνυσε τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν χρόνον ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον κατεῖχε, νὰ προβάλλωνται αἰτιάσεις καθαρπόμεναι τῆς ὑπηρεσιακῆς τοῦ ὑπολήψεως καὶ νὰ τοῦ ἀποστειρεῖται τὸ δικαίωμα μιᾶς πλασματικῆς σήμερον χαρᾶς.

Ἡ Τράπεζα καταγγέλλει τὴν ὀλιγωρίαν καὶ διαδίδει τὴν ἀμελείαν. Κακὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τράπεζαν προσφέρουν ἀκείνοι τῶν Συνάδελφων, οἱ ὁποῖοι ἐντός συντόμου χρονικοῦ διαστήματος κατόπιν τῶν κατ' ἐναλλασσομένην διαδοχῶν ἐνεργηθειῶν προαγωγῶν καταβύοντες τὴν ἀνωτάτην τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος εαθμιδα, ἐγένοντο ἐπιλήθμονες τῶν τιμῶν προδοκίων τοῦ καλοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Ὑπηρεσιακοὶ τῆς Διοικήσεως Σύνθουλο. Εὐτυχῶς οἱ Ὑμῶς δὲν δὲ εὐρεθῆτε ποτὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιμνητε προαγωγὴν καὶ δυστυχῶς ὅμως δὲν δὲ μπόρεσητε ἐπίσης ποτὲ νὰ σταθμίσητε τὸ μέτρον τῆς ἰκανοποιήσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὅταν τυγχάνῃ ἐπιτήμη ἀναγνωρίσεως ἢ ὑπηρεσιακῆ τοῦ ἐπίδοσις. Προχωρήσητε, Κύριε Διοικητά, εἰς τὰς προαγωγὰς. Κρίνατε τοὺς ὑπαλλήλους. Οὐσιαστικῶς δὲν πρόκειται, κοινοποιουμένων τῶν προαγωγῶν νὰ δημιουργήσητε σήμερον βάρη διὰ τὸ Ἴδρυμα. Εἴσημα δὲ ἀποεμίσητε. Κιάδους δάφνης εἰρηνικῶς δὲ σκοπίσητε.

3ον) **Χειμερινὴ πρόνοια** : Ὁ ἐφοδιασμός τῶν Συνάδελφων μὴ στοιχεῖα χειμερινῶν εἰδῶν, ἀποτελεῖ ἀνάγκην μὴ ἐπιτεχόμενην οὔτε ἀναβολὴν, οὔτε παρέκκλισιν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐξαιτούρασιν. Ὁ μὲν οἴσητε καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς προνοίας, δὲ τὴν ὑφείαν πλεόν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐνα κομμάτι τῶν σκέψεων ὡς. Ὁ μὲν διαθέσητε τὸ ἐνδιαφέρον ὡς, τὴν στοργὴν ὡς. Καὶ δὲν δὲ ἀνεχθῆτε ὅπως δῆποτε — κηδόμενος τοῦ πραγματικῶς συμφέροντος τῆς Τραπεζῆς — νὰ στρώ-

νται μὲ τὴν πρώτη ψυχάλα πλάτες καὶ πέματα μὲ φάλλα ἐφημερίδων καὶ χαρτόνια. Μέχρι στιγμῆς μὲς συνέτρεξαν ἡ εὐμένεια τοῦ οὐρανοῦ.... Ἡ πρώτη ἐπερχομένη βροχὴ δὲ ἀνακόψη ἀκόμη καὶ τὴν εἰς τὰ γραφεῖα προσέλευσιν πολλῶν, λόγῳ ἐλλείψεως ὑποδημάτων, ἰκανῶν νὰ ἀντίστοιχον εἰς τὴν ἐπιμονὴν διεισδύσεως τῶν ὀμβρίων. Καὶ δὲ πικρὰν ἢ τοιαύτην κατάστασις κατὰ λόγον πῶτιστον τοὺς προσωπικοὺς ὡς ἐγώισμοὺς διὰ τὸ κατάντημα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος Ἰδρύματος ἐπὶ Διοικήσεως τοῦ κ. Γ. Περματσογλου.

4ον) **Ἐταιρεία** : Ὁ μὲν πάντοτε καὶ ἴδια ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἡγεσίαν ἐνός μεγάλου Τραπεζιτικοῦ Ἰδρύματος ἐάν αὕτη (κλειούσα ὡτα καὶ ἀφθαλμοὺς πρὸ μιᾶς καταστάσεως ἥτις διὰ τῶν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ψιθύρων ἔχει δημιουργήσει ἀτμόσφαιραν καταθλιπτικὴν κα. τὰ μέγιστα ἐπιδρῶσαν εἰς τὴν διάσπασιν τῆς συνοχῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ οὗτο ἀγνοουμένου λοιποῦ ἐκλεκτοῦ Προσωπικοῦ) ἐπέμενε νὰ διατηρήσῃ εἰς προνομιακὰς θέσεις τοὺς αὐτοὺς πάντοτε ἀνδρώπους ὅταν μάλιστα ἡ διὰ τοῦ ἀπεριόριστου χρόνου παραμονὴ τῶν δημιουργητῶν προϋποθέσεις μιᾶς οἰκειότητος ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ, λίαν παρεξηγησίμου, ἂν μὴ καὶ ἐπιληψίμου καὶ πάντοτε ἐρεθίζούσης τὴν εὐφάνταστον κοινὴν γνώμη, τὴν ἡρέμησιν τῆς ὅπως φρόνιμον εἶναι νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς ἀντὶ πάσης θύσεως.

5ον) **Προμηθεῖαι Ἀσφαλειῶν** : Αἱ πρόσσοδοι αὗται, ὡς προερχόμεναι ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀνήκουν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ μόνον εἰς αὐτήν, ἡ δὲ διατήρησις τοῦ σημερινοῦ ἀπαραδέκτου καθεστώτος ὑποσκάπτει ὑπόλους τὰ συμφέροντα τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς συνοχῆν τοῦ Προσωπικοῦ. Δὲν ὀρκεῖ πρὸς διαπίτωσιν τῶν ἀνωτέρω παρὰ μία περιπέδεια εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα ἐνός συναδέλφου μὴ συνδεόμενου μὲ τὰ περὶ τὴν Διοίκησιν πρόσωπα καὶ μεταξὺ ἐνός γεύματος ἢ ἐνός καφέ δὲ ἀναφανῆ ἢ ἀσέεστος πυρκαῖα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὑπαλλήλων ὅλων γενικῶς τῶν Ὑπῆτων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰσπραττομένης προμηθεῖαι καὶ εἶναι σοβαρὰ παράλειψις διότι οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὸν ἐπιπληρετικώτερον διὰ τὸ Ἰδρυμα τρόπον, εἰς τῶν ὁποίων δὲ ἴτο ἡ καθιέρωσις σημαντικώτερον ἴσως κατ' Ὑποκατάστημα ἐξόδων παραστάσεως τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἡ κατάργησις τοῦ μεσαιωνικοῦ καθεστώτος τῆς ὑπ' αὐτοῦ εἰσπράξεως τῶν Προμηθειῶν ἐπὶ τῶν Ἀσφαλειῶν.

6ον) **Ἐδελουσία ἔξοδος** : Ζήτημα πολὺπλευρον, πολὺπλοκον καὶ συναισθηματικόν,

δά δεχθήτε ὅτι δὲν διαγράφεται εἰς ὀλίγας γραμμάς μιᾶς μονοσελίδου ἐγκυκλίου, οὔτε λύεται σύμφωνα μὲ τὰς ὑποκειμενικὰς ἐνὸς ἢ δύο ἀνδρώπων ἀπόψεις, ἔστω καὶ προικισμένον μὲ τὴν πλέον φωτεινὴν διάνοιαν καὶ τὰς διαγυεστέρας σκέψεις. Δὲν πρόκειται περὶ διαπραγματεύσεως μιᾶς τυχαίας ὑποθέσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐξατομικεύσεως τῆς καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἀξίας καὶ τῆς μετέπειτα ζωῆς ἐνὸς ἐκάστου τῶν λευκανθέντων ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ Ἰδρύματος. Ὁνειρα καὶ πόθοι ἐνσαρκώνονται ἢ διαλύονται καὶ ἡ χαρὰ ἢ ἡ πικρία, ἀναλόγως τοῦ χειρισμοῦ, προσφέρονται εἰς τοὺς ὑπηρεσιακῶς μελλοδαντάτους. Ἀτυχέστατος, ἀήθης καὶ ἀψυχολόγητος τρόπος διαχειρίσεως τῆς λεπτοτάτης ταύτης ὑποθέσεως κατέστησε τὸ ἀποφασισθὲν μέτρον ἀπαράδεκτον καὶ ἡ ἀσάφεια συνεπαίρῃσε τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς κοινὸν μέτωπον ἀντιστάσεως.

Ἦδη μία ἐπανεξέτασις τοῦ ὅλου τούτου ζητήματος ὑπὸ Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη καὶ τοῦ Συλλόγου καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων δὰ ἡμβλυνε τὰς ὀκεδρίας διὰ τὸν ἐπιδικώμενον ἀγαθὸν ὀκεδὸν πρώτως ἐντυπώσεις, δὰ προῶδει τοῦτο καὶ δὰ ἀπετέλει διὰ τὴν Διοίκησιν τίτλον τῆς προσηκούσης σημασίας ἣν ἐξ ἱεροῦ καθήκοντος ἀποδίδει αὐτῇ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ καὶ δὰ δεδῆλυνε τὴν ἐξυπακουομένην στοργὴν τοῦ Ἰδρύματος δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως καὶ ἰδίως διὰ τοὺς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσαντας αὐτό.

7ον) Ἐπισιτισμός: Αἱ διεθνεῖς ζοφεραὶ ἐπισιτιστικαὶ συνθήκαι καὶ αἱ ἀκόμη χειρότεροι ἐσώτερικαι ἰδικαὶ μας ἐπέβαλλον ἀπὸ καιροῦ τὴν ἀμεσον λήψιν μέτρων προμηθειᾶς εἰδῶν διατροφῆς διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων (οἷαι εἶναι οἱ μισθωτοὶ) κατὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἀπολύτως μέτρον ἐλήφθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Τραπεζῇ καὶ τὸ φῶσμα τῶν ἀνυπερβλήτων προσεχῶν ἐπισιτιστικῶν δυσχερειῶν δημιουργεῖ ἀνυπόφορον ἀτμόσφαιραν εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνων οἷτινες δὰ ἔπρεπε ἤρεμοι νὰ ἔχουν ἐπιδοθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀγαθῶν καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Ἡ ἐξασφάλισις ὀρισμένων ποσοτήτων εἰδῶν διατροφῆς διὰ χονδρικῶν ἀγορῶν καὶ διανομῶν εἰς τὸ Προσωπικὸν εἰς τιμὰς κόστους, ἀνευ πολυδαπάνων καὶ ἐπιβαρυντικῶν μεσολαθῆσεων, δὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν —μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα ἀνώτατον Λειτουργῶν τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ Μέλος τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ— ἀμεσον, ουστηματικὴν καὶ πρὸ παντός ὀστραπισίαν ἀπασχόλησιν καὶ φροντίδα τῆς Τραπεζῆς, ἐὰν δέλωμεν νὰ προλάβωμεν τὴν ἐκ κακῆς διαίτης φυματίωσιν τῶν Συναδέλφων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κοὶ ἐὰν δέλωμεν νὰ μὴ

μεταβληθῇ ἡ Τράπεζα εἰς οἰκονομικὴν ὑπερσίαν τοῦ Ταμεῖου Ὑγιείας.

Ἡ μὲν ἄμεσον ρύθμισις ὑφ' Ὑμῶν τῶν ἄνω κεφαλαιωδῶν ζητημάτων ὡς καὶ τῶν τῆς ἐπισπεύσεως τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως, τῆς ταχείας ἐκπονήσεως τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ, τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ μερικῶν ἄλλων μικροζητημάτων, ἅτινα μᾶς δέτουν εἰς ἥσσονα μοῖραν ἐναντι τῶν Συναδέλφων μας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δὰ ἦτο αὐτόχρονα οὐ μόνον ἀντιθετος πρὸς ὅσα πρὸ ἡμερῶν ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς 28—10—44 ἐπηγγέλθητε περὶ τῶν κοινωνικῶν ῥοπῶν καὶ ἐξελίξωμεν ἀλλὰ καὶ παραπλάνησις τῶν Συναδέλφων δι' ὤραιοι λόγων, δι' οἷα ὁ ὑποφαινόμενος ἔχει σοφιστικὰς λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχη τοιαύτη πρόθεσις ἐκ μέρους Σας.

Αἱ γνῶμαι τῶν Ὑπηρεσιακῶν Σας Συμβούλων Κύριε Διοικητὰ, δεχθῆτε ὅτι εἰναι γνῶμαι ἀνδρώπων, οἷτινες δὲν πρόκειται πλέον νὰ μεταβάλουν εὐχερῶς ἀντιλήψεις καὶ νοοτροπίαν, οὔτε τοὺς εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ Σας διερμηνεύσουν τὰς συγχρόνους περὶ ζωῆς ἀντιλήψεις καὶ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πολὺμοι αἱ γνῶμαι τῶν λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ τῆς πείρας τῶν Λειτουργῶν τούτων τῆς Τραπεζῆς, δὰ πρέπει νὰ μὴ ἀποτελοῦν δι' Ὑμᾶς παντοῦ καὶ πάντοτε, εἰμὴ μίαν ἀπλήν συμβουλευτικὴν ἀποψιν, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς.

Παρακαλῶ τέλος, Κύριε Διοικητὰ, νὰ κριθῶ ἐπιεικῶς διὰ τὴν ἡλιμότητα τῶν ἐκφράσεων μου, δέλω δὲ νὰ ἐλπίζω ὅτι δὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης Σας διὰ τὴν ἀπασχόλησιν.

Εὐαρεστηθῆτε, Κύριε Διοικητὰ, νὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφρασίαν τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ θαυμάτου μου σεβασμοῦ.

Κων. Ἀποστολόπουλος

Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ὁ κ. Διοικητὴς ἐχαρακτήρισεν ὡς περισιπούδαστον, οὐδεμιᾶς ἐτύχου ἐπαντήσεως.